

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:18
מוצאי י"ט.....7:34
שיעורים כסדרן [א סוכות]
נ"ך.....איוב ט"ז-י"ז
בבלי.....עירובין נ"ה
ירושלמי.....שקלים כ"ח
תוספתא.....סוטה א'
רמב"ם.....תפילין ט'

שעה 10, גליון 2 (467)

יום טוב סוכות, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די הייליגע סוכה

די מצוה פון סוכה איז גאר א ספעציעלע מצוה, מער פון אנדערע מצוות. א איד גייט אריין אין די סוכה מיט זיין גאנצען גוף, מיט אלע קליידער און מיט די שיף, מ'עסט און מ'טרינקט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, און די אלע זאכן זענען א חלק פון די מצוה פון סוכה, די אלע זאכן האבן די קדושה פון די הייליגע סוכה. ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער ארומגענומען מיט'ן אייבערשטן פון אלע זייטן, דערפאר דארף מען זיין זייער פרייליך ווען מען איז זוכה צו זיין אין די סוכה. יעדעס מאל מ'גייט אריין אין די הייליגע סוכה, מ'עסט אין די סוכה, מ'שלאפט אין די סוכה, האט מען נאך א מצוה, ווי איז נאך דא א געשמאקערע זאך פון דעם? ווען א איד ווייסט אז ווען ער זיצט אין די סוכה, זיצט דער אייבערשטער דארט מיט אים, וועט ער זיכער אויסנוצן די צייט זיך דורך צו רעדן מיט'ן אייבערשטן. דער פסוק זאגט (משנה כ"ו, ב) "לך עמי בא בתדריך וסגר דלתך בצדך, חבי כמעט רגע עד יעבר זעם", ווען א איד זיצט אין די סוכה איז ער איינגעשפארט אין א צימער מיט'ן אייבערשטן אליין, יעדעס ווארט וואס ער רעדט צום אייבערשטן אין די סוכה ווערט אויסגעהערט און אנגענומען, און מ'קען דארט פוגל'ן ביים אייבערשטן אלע גוטע זאכן וואס מען ברויך.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרל"ט, סעיף ד') אז מ'קען דאווענען אינעווייניג אין די סוכה אדער אינדריסן פון די סוכה, ווי אזוי מען וויל, די פוסקים זאגן דארט (מגן אברהם, סעיף קטן י"ד) אז אויב דער מענטש קען דאווענען ראיג אין די סוכה זאל ער דאווענען דארט, אויב אבער איז דא א שול אין שטאט זאל ער גיין דאווענען אין שול. דאס איז אן אביסל שווער צו פארשטיין, וועלכע שטאט האט די נישט קיין שול? און פארוואס זאל מען ענדערש דאווענען אין די סוכה אויב איז דארט דא רואיגקייט? נאר דער תירוץ איז אז ביי'דע זענען אמת, די געהעריגע תפלות, שחרית מנחה און מעריב, דארף מען זיכער גיין אין שול דאווענען מיט מין, ווען עס קומט אבער צו די אייגענע תפלות, דאס וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז יעדער איד זאל רעדן און בעטן דעם אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, דאס איז נא זייער גוט צו טון אין די סוכה. ווי איז נאך דא א גרעסערע רואיגקייט פון דעם אז א איד ווייסט און שפירט אז ער זיצט מיט'ן אייבערשטן אליין אין א שטוב, דאס עפנט דאך אויף דאס הארץ, דאס ברענגט דאך א רואיגקייט אויף די געוויסן, און דערפאר איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן זיצנדיג אין די סוכה.

ספעציעל איז די סוכה א גוטע פלאץ פאר א בחור צו בעטן ביים אייבערשטן א

<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

ו'לידע איך שמך נקרא עלי

עס פלעגט זיין דער סדר ביים הייליגן צאנזער רב זי"ע, אז פאר סוכות פלעגט מען אים ברענגען צוויי קעסטלעך פון די שענסטע אהרונים ער זאל זיך אויסקלויבן פאר זיך, און עס זאל זיין גענוג אויף פאר זיינע קינדער און אייניקלעך, און דער הייליגער צאנזער רב האט אנגעווארענט: קינדער זאל נישט אויפמאכן די קעסטלעך פון די אהרונים ביז ווילאנג ער קלויבט זיך אויס אן אהרונ, נאכדעם קענען שוין די קינדער און אייניקלעך אויף נעמען. האט זיך איינער פון די אייניקלעך געמאכט א חשבון: מן הסתם וועל איך זיין דער לעצטער צו קענען קלויבן און מען וועט מיר איבערלאזן דעם שוואכסטן אהרונ, איז ער געגאנגען שטילערהייט און אויפגעמאכט איין קעסטל און ארויסגענומען א אהרונ און דאס צוריק פארמאכט. נאכדעם ווען מען האט געברענגט פארן הייליגן צאנזער רב די אהרונים, און ער האט באמערקט אז איינער האט דאס שוין אנגעעריט, האט ער זיך גערעגט: ווער האט דא אנגעעריט?! פארשטייט זיך אז דער הייליגער צאנזער רב האט אונדא געוואוסט וועלכער אייניקל דאס איז געווען, און ער האט נישט געוואלט רעדן מיט אים, און ער האט אים מרחק געווען.

מען האלט שוין ערב סוכות נאכמיטאג, וואס ווי באוואוסט פלעגט דעמאלט דער הייליגער צאנזער רב טיילן אויסטערליש אסאך צדקה, וואס ער האט נאר געהאט, אבער אויף דעם אייניקל האט ער נישט געוואלט קוקן, פארשטייט זיך אז ער האט שוין גוט תרטה געהאט אויף דעם וואס ער האט געטען, איז ער אריין געקומען צום זיידן און אויסגעזאגט דעם אמת: זיידע! איך האב עס גענומען, און איך וויל שוין זיין וואויל. זאגט דער צאנזער רב: אזוי! דו ווילסט שוין זיין וואויל?! איך וויל שוין אויף זיין וואויל! לאמיר ביי'דע זיין וואויל און דער באשעפער וועט אונז ביי'דע מוחל זיין.

על אחת כמה וכמה ווען א איד קומט צום בורא כל עולמים, און זאגט: רבוננו של עולם! איך בין דורכגעפאלן מיט גראבע עבירות, אבער איך וועל שוין זיין וואויל, איך וועל דאס שוין מער נישט טהון, און אפילו איך האב דיר שוין אסאך מאל צוגעזאגט, און איך בין ליידער נאכאמאל דורכגעפאלן, וויל איך נאכאמאל תשובה טון וכי'. איז אונדא אז דער אייבערשטער נעמט אן זיין תשובה, און ער איז אים מוחל אויף אלעס; ווייל דאס איז דער עיקר מעלה פון א איד אויף דער וועלט, אז ער טוט תשובה, און ער דערהאלט זיך.

(קונטרס ע"ס וועט דיר נאך לעכטיג ווערן)

א גוט ווארט

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קט"ו) אז מענטשן וואס לעבן נישט מיט א צדיק, ווען עס גייט אריבער אויף זיי א צרה ווערן זיי זייער מבבלבל, זיי האבן קשיות אויף די אמונה און זיי פאלן אנוועק פונעם אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ליידער זייער אסאך וואס זענען אנוועק געפאלן נאר פון קשיות וכי'. אבער ווען מען קומט צום צדיק, לערנט ער אויס אז דער אייבערשטער איז אין די צרה, אז דער אייבערשטער אליינס באהאלט זיך אינעם נעפל, און דער צדיק געבט אונז אן עצה ווי אזוי מיר זאלן ארויס גיין פון די נעפל, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן און ליכטיג מאכן מען זאל וויסן וואס צו טון.

מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק (שמות כ, יח): 'ויצמד העם מרחק', כי כשרואינו הערפל, הינו המניעה, עומדיו מרחק, דאס הייסט מענטשן וואס זענען נישט מקורב צום צדיק, ווען זיי זעען א מניעה שטייען זיי פון דערווייטנס וכי', זאגט דער רבי: 'וימשה, שהוא בחינות דעת כל ישראל, נגש אל הערפל אשר שם האלקים, הינו אל המניעה, שבה בעצמה סתת השם יתברך', אבער דער צדיק גייט נאנט צו די מניעה ווי דער אייבערשטער באהאלט זיך, און דאס לערנט ער אויס פאר זיינע מקורבים; ווייל עס איז נישט דא קיין שום מציאות אן דעם אייבערשטן, און אפילו ער זעט די גרעסטע מניעה פאר זיינע אויגן וועט ער נישט אנוועק גיין פונעם אייבערשטן, ער וועט נאר ווערן שטערקער מיט די אמונה.

(עצתו אמונה בראשית תשע"ט)

על נטילת לולב

אין יאר תק"ע, פאר דעם יום טוב סוכות, איז געווען זייער שווער צו באקומען אַתרוגים אין די געגנט וואו דער הייליגער רבי האט געוואוינט, עס האט אויסגעזען אז עס וועט שוין בכלל נישט זיין קיין אַתרוגים אויף סוכות, עס איז נישט געווען צו באקומען קיין אַתרוגים אינעם גאנצן לאנד. ביז ממש ערב סוכות האט דער אייבערשטער געהאלפן אז עס זענען אנגעקומען בדרך נס געצילטע אַתרוגים צו עטליכע שטעט, און מען האט געצאלט פאר דעם גאר אסאך געלט. אויף צו די שטאט ברסלב איז אנגעקומען אן אַתרוג, גאר א שיינעם אַתרוג, צום הייליגן רבי'ן, דער רבי איז געווארן זייער פרייליך פון דעם אַתרוג, ער האט געהייסן אז מען זאל ברענגען מוזיק און שפילן, פאר גרויס פרייד אז ער האט זוכה געווען צו באקומען אן אַתרוג. דריי טעג האט דער רבי געהאט גאר גרויס חיות פון דעם אַתרוג, אזוי ווייט אז ער האט גארנישט געשפירט די שווערע קרענק וואס ער האט דעמאלט געהאט, פון די גרויסע שמחה וואס ער האט געהאט פונעם אַתרוג.

אויף נאך סוכות האט דער רבי גערעדט אסאך פונעם אַתרוג, ער האט געזאגט אז מען ווייסט גארנישט די גרויסקייט פון די הייליגע מצוה פון אַתרוג, אבער אזויפיל קען מען זען אז אידן לאזן זיך קאסטן גרויסע געלטער צו קויפן אן אַתרוג, מער וויפיל מען צאלט פאר אנדערע מצוות. און די אידן זענען דאך קלוג, עס איז שווער זיי צו פארנארן, און דערפאר אויב זעט מען אז זיי צאלן אזויפיל געלט פאר די מצוה, איז א סימן אז דאס איז גאר א טייערע מצוה וואס מען קען גארנישט אפשצאן (שיחות הר"ן, סימן קכ"ה).

א איד קען טראכטן צו זיך, "וואס איז שוין אינטערעסאנט מיין אַתרוג בענטשן? ווער דארף עס? וואס איז עס שוין ווערד?" דער אמת איז אבער אז מיר קענען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס שאקלט לולב, זאל ער זיין דער פשוטסטער איד, זאל ער האבן געטון פון זיך אויפגעפירט סיי וואס און ווי אזוי, ווען ער נעמט אַתרוג אין די הענט די ד' מינים, און מאכט א ברכה און ער שאקלט, דאן ריכטיגע עת צדון ווען מען קען זיך אויסבעטן ביים וועלטן.

דער רבי זאגט (ת"י מוהר"ן, סימן תק"ה) "ווען א איד מאכט אזוי מיט די האנט, ווערט אזוי אין אלע וועלטן, און ווען א איד מאכט אזוי מיט די האנט, ווערט אזוי אין אלע וועלטן", סיי ווי אזוי א איד זאל נאר אויסזען, ווען ער איז מקיים די מצוה פון שאקלען לולב, פשוט אזוי ווי דער אייבערשטער האט געהייסן, טוט ער אויף מיט דעם גאר גרויסע זאכן.

דער הייליגער רבי האט אמאל גערעדט איבער מצוה און ער האט געזאגט: "אז מען האלט די מצוה אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט", און די זעלבע איז ביי אלע מצוות, ווען מען האלט די לולב און אַתרוג אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די האנט, און דאן איז די ריכטיגע עת צדון ווען מען קען זיך אויסבעטן ביים אייבערשטן וואס מען וויל האבן.

דער אַתרוג איז מרמז אויפ'ן הארץ (והקרא רבה, פרשה ל', סימן י"ד). קען מען דאן זאגן פאר'ן אייבערשטן: "באשעפער, דא האלט איד מיין הארץ אין מיין האנט, איד געב עס איבער אינגאנצן פאר דיר, רייניג מיר אויס מיין הארץ און העלף מיר אז פון היינט און ווייטער זאל מיין הארץ נאר טראכטן פון דיר, מיין הארץ זאל נאר לעבן מיט דיר".

דער רבי זאגט (ספר המדות, רמאה חלק ב', סימן ד') אז צו קוקן אַתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג. דערפאר פירט מען זיך צו קוקן אסאך אויפ'ן אַתרוג, וואס דאס היילט אויס די אויגן סיי בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אַתרוג און עס וועט זיך אויסהיילן; און סיי ברוחניות, ווען א מענטש זעט אז ער קען זיך נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אַתרוג, און ער וועט האבן א רפואה. מיט די אַתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מ'זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ח) אויף דעם וואס חז"ל דערציילן (ויקרא ט"ו: א) אז ווען מ'האט געכאפט און געהרג'ן דעם יצר הרע פון עבודה זרה, האט מען דעמאלט אויך געכאפט דעם יצר הרע פון די עבירות פון נאף, מען האט אים אָבער נישט אינגאנצן געהרג'ט, מען האט אים נאר בלינד געמאכט. זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי אז דערפאר זעט מען ביי מענטשן אז זיי ווילן זיין ערליך, זיי קוקן אראפ און האלטן זיך צוריק פון צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, אָבער למעשה גנב'ענען זיי ארויס די אויגן און כאפן יא א שטיקל בליק פון די זייט.

ליידער זענען מיר אלע געכאפט אין דעם, אין די היינטיגע צייטן איז די שווערסטע נסיון דאס זיך היטן די אויגן, און ווען א איד היט זיך נישט די אויגן, ער קוקט שמוציגע זאכן רחמנא ליצלן, ברענגט דאס אים נאכדעם צו פילע צרות און פראבלעמען. דער יצר הרע ווייסט אז איינמאל ער איז מכשיל דעם מענטש צו קוקן שמוץ, האט ער שוין געהרג'ט דעם מענטש אינגאנצן. מיט דעם וואס דער מענטש הויבט אן קוקן שמוץ, פאלט ער נאכדעם דורך אין נאך הארבע עבירות פון נאף רחמנא ליצלן, און דאס גייט נאך ווייטער אז דער מוח פונעם מענטש ווערט אינגאנצן פארדרייט, ער הויבט אן צו האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן, זיין גאנצער לעבן ווערט אים דערבייטערט, און ער פארלירט ממש זיין חשק צו לעבן.

די איינציגסטע עצה פאר אזא מענטש איז נאר תפלה, צו שרייען צום אייבערשטן און בעטן דעם אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין ארויסצוקריכן פון דעם זומפ און אפלאזן די אלע נארישקייטן. א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו גיין יעדן טאג צום אייבערשטן, דאס מיינט צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, מיט די שפראך וואס ער איז אויפגעוואקסן, וואס דאס איז דאס מערסטע נאנט צו זיין הארץ און מיט דעם קען ער די

»»»»»

שידוך. חז"ל זאגן (ערוך ג') אויפ'ן פסוק (ויקרא כ"ג, מ"ב) "בסוכות תשבו שבעת ימים", תשבו קעין תדורו מה דירה איש ואשתו אף סוכה איש ואשתו; אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב, דערפאר, ווען א בחור זעצט זיך אריין אין די סוכה קען ער האבן א גוטע טענה צום אייבערשטן, "רבנו של עולם, דו האסט געזאגט אז מ'זאל זיצן אין די סוכה מיט די ווייב, איד בין דא אין די סוכה, איד האב געטון מיין חלק, יעצט דארפסטו מיר צושטעלן א ווייב, אז איד זאל קענען מקיים זיין די מצוה בשלימות.

נאך מער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ח) אז די מצוה פון סוכה איז מסוגל פאר קינדער, קומט אויס אז פאר א בחור דארף דער אייבערשטער העלפן אז ער זאל שוין חתונה האבן און אויפשטעלן א אידישע שטוב און קענען האבן קינדער. דערפאר איז אין די סוכה די בעסטע פלאץ פאר א בחור אויסצובעטן א שידוך.

לאמיר אויסנוצן די צייט ווען מיר זיצן אין די הייליגע סוכה, און דארט איבערלאזן אונזער גאנצער פעקל צרות און פראבלעמען. מענטשן ליידן ליידער אסאך שוועריקייטן און יסורים, יעדער האט זיך זיין אייגנארטיגע פעקל צרות וואס ער שלעפט מיט זיך און קען נישט פטור ווערן דערפון, און די איינציגסטע עצה ווי אזוי זיך ארויסצודרייען פון אלע צרות איז נאר דורך'ן עס אויסרעדן צום אייבערשטן. שטילערהייט, ווען קיינער הערט נישט, זאל ער זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, ער זאל דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס וואס גייט אויף אים איבער, ווי שטארק ער מוטשעט זיך אין לעבן און ער קען זיך נישט קיין עצה געבן. אזוי ווי ער וואלט ווען געטראפן אן אמת'ער נאנטער חבר און זיך אויסגעוויינט פאר אים און אים דערציילט אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, ער וואלט אים דערציילט אלע איבערגעיקצער וואס ער גייט דורך. די זעלבע, און נאך פיל מער, דארף מען טון צום אייבערשטן, ווייל פאר מענטשן שעמט מען זיך נאך צו דערציילן ממש אלע דעטאלן, נישט אלעס קען מען זיך ערלויבן אויסצוזאגן פאר א מענטש, אפילו ווען יענער איז גאר א נאנטער חבר. פאר'ן אייבערשטן קען מען אָבער יא אלעס דערציילן, דער אייבערשטער שטייט און ווארט צו הערן יעדעס ווארט וואס דער מענטש רעדט זיך אויס צו אים, און דער אייבערשטער העלפט יעדן מענטש וואס קומט צו אים און בעט אים זיין הילף. און דאס קען יעדער איד טון, סיי ווען און סיי וואו ער געפונט זיך נאר, ווען מ'זיצט אָבער אין די הייליגע סוכה איז מען נאך מער גענוטער צום אייבערשטן, און ווען א איד נוצט אויס די געלעגנהייט און רעדט זיך אויס זיין גאנצע הארץ צום אייבערשטן אין די סוכה, דאן קען ער זוכה זיין אז ווען ער וועט זיך געזעגענען פון די הייליגע סוכה נאך יום טוב, זאל ער אין די זעלבע צייט זיך אויך געזעגענען פון אלע זיינע צרות און פראבלעמען, ער זאל שוין האבן נאר א גליקליך און פרייליך לעבן פון יעצט און ווייטער.

שפירן א טעם אין די סוכה

דער עיקר דארף מען אסאך רעדן צום אייבערשטן, דאס איז די בעסטע הכנה צום הייליגן יום טוב, און דאס איז א זאך וואס יעדער מענטש קען טון. רבי נחמן סולטשניצער ז"ע איז געווען א תלמיד פון רבי נתן ז"ע, ער פלעגט אסאך באדינען רבי נתן, איינמאל ערב סוכות האט ער געבויעט די סוכה פאר רבי נתן, און בינאכט ווען ער איז געווען אין די סוכה מיט רבי נתן האט ער זיך אנגערופן, "ווען מען מוטשעט זיך אָפ א גאנצן טאג צו בויען די סוכה, דאן שפירט מען גאר אן אנדערן טעם אין די סוכה...", האט אים רבי נתן אויף דעם געזאגט, "דאס האסטו נאכנישט פרויבירט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן, באשעפער, איד וויל שפירן א טעם אין די סוכה", וואסערע טעם מ'שפירט נאכדעם אין די סוכה..."

ווען עס קומט פאר א יום טוב, פאר א ספעציעלע מצוה, אָדער פאר סיי וועלכע ספעציעלע צייט, א איד וויל זיך צוגרייטן צום יום טוב, ער וויל זיך גרייטן צו די מצוה, און ער ווייסט נישט וואס און ווי אזוי דאס צו טון, דארף מען וויסן אז דער עיקר איז צו רעדן צום אייבערשטן, צו בעטן דעם אייבערשטן אז מ'זאל שפירן א טעם אין דעם יום טוב און אין די מצוה, בעטן דעם אייבערשטן אז דער יום טוב זאל אריבערגיין מיט א געשמאק און פרייליכקייט, מ'זאל טון אלעס וואס מ'דארף צו טון ווי עס דארף צו זיין, מ'זאל ארויסבאקומען פון דעם יום טוב דאס בעסטע און די שענסטע. מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א איד וואס איז זוכה צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, אזוי ווי מ'רעדט זיך דורך מיט א נאנטער חבר. יעדעס ווארט וואס מ'רעדט צום אייבערשטן מאכט א געוואלדיגע רעש אין הימל, און דאס עקנט אויף אלע טירן און שויערן פאר'ן מענטש.

(קונטרס יום טוב סוכות)

פּעסטע אַרױסברענגען זײַנע אַמײַע געפילן פון האַרץ. דאָס װערט אַנגערופֿן "הֶתְבוּדוּת", אַז אַ מענטש רעדט זיך אױס זײַן גאַנצע האַרץ און דערצײלט פֿאַרײַן אײַבערשטן אלעס װאָס גײט אױף אױם דױך, לעדן טאַג נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל.

ספּעציעל װען מ׳האַלט דעם אַתרוג אין האַנט, קען מען דעמאַלט נאָך מער בעטן דעם אײַבערשטן צו האָבן רײַנע אױגן און אַ רײַנע האַרץ, װײַל דײַקן זיך אױס אױף די ד' מײַנים (ספּרױ ל׳ח). אַז דאָס אײַז װי אַ פּײַל אין די "אױגן" פּונעם שטן, דער עיקר װעג װי אַזױ דער שטן כאַפּט אַרײַן אַ מענטש אײַז דאָך מיט די אױגן, און די ד' מײַנים אײַז מסױגל אױף דעם, אױסצושטעקן די אױגן פּונעם שטן, ער זאַל מער נישט קענען מעכטל זײַן די אױגן פּונעם אײַז.

דער אַתרוג דאַרף מען אָבער האַלטן צוזאַמען מיטן לױבל, װײַל פּדאָי צו רײַניגן דאָס האַרץ דאַרף מען גײן צו אַ צדיק, דער לױבל אײַז מרמז אױף אַ צדיק אַזױ װי דער פּסוק זאָגט (תהלים צ״ב, יא) "צדיק פּתּמּר פּרַח", אַז אַ אײַז װײַל זײַן ערליך, ער װײַל האָבן אַן ערליך האַרץ, דאַרף ער זיך צושטעלן צום צדיק. דער רבי טײטשט (תּוֹ מוֹתוֹרױן, סײַמן תּוֹרױה) די מִשְׁנָה (אבות ב, י״א), װאָל תּהי רשע בּפּני עֲצָמָךְ, אַפּילו װען דו בײַזט אַ רשע, זאַלסטו נישט זײַן "אַלײן", זאַלסט גײן צו אַ צדיק, און דאַן װעסטו װערן אױס רשע. אַפּילו װען אַ מענטש אײַז אַ רשע, ער װײַסט אַר ער אײַז װײַט פּונעם אײַבערשטן, ער פּירט זיך נישט אױף װי עס דאַרף צו זײַן. פּון דעס װעגן זאַל ער זיך אָבער דײַנען צװײשן ערליכע אײַדן, און סוף פּל סוף װעט זיך אין אױם אױף עפּעס אַנאַלעבן, און ער װעט װערן אַן ערליכער אײַז.

דערפֿאַר אײַז ראַשי תּיבות פּון װײַסער לױבל - לױבל; אױב מען װײַל רײַניגן דאָס האַרץ, דאַרף מען גײן צום צדיק, װאָס ער לערנט אױס דעם מענטש װי אַזױ צו דײַנען דעם אײַבערשטן און זײַן אַן אַמײַע ערליכער אײַז.

די פּונוות פון די נענועים

מיט די ד' מײַנים שאַקלט מען אױף אלע זעקס זײַטן, דער אַרױס הקדוש ברענגט (פּרױ עין חײים שׁער הַלּוּבַב פּײַג) גרױסע פּונוות אױף די נענועים, מען קען אָבער זאָגן אױף פּשׁטות די פּונוות פון די נענועים, לעובדאָ וקמעשה אַז מײַר זאַלן קענען נעמען פון דעם גרױס חײוּק אַנצוגײַן אין לעבן.

מזרח מעריב - מען שאַקלט אױף פּאַרנט און אױף אױנטן, דאָס װײַזט אױף צװײ מײַני מצבים אין װאָס אַ מענטש געפּינט זיך, אַמאַל גײט אױס אלעס גוט, ער פּילט אַ געשטאַק אין לעבן, אַ טעם אין דײַנען דעם אײַבערשטן. און אַמאַל גײט אלעס פּאַרקערט, מען האַט נישט קײן געפּיל אין קײן שום זאַך, אלעס גײט פּאַרקערט װי מען װײַל.

דערפֿאַר שאַקלט מען פון פּאַרנט און פון אױנטן, סײַ װען עס גײט גוט און סײַ װען עס גײט נישט גוט, זאַל מען װײַסן אַז אלעס אײַז נאַר פּונעם אײַבערשטן, און נאַר צו אױם זאַל מען גײן, און נאַר ער קען העלפּן.

דרום צפון - מען שאַקלט רעכטס און לינקס, דאָס מײַנט רוחניות און גשמיות, דאָס הײסט אַז מען װײַל דײַנען דעם אײַבערשטן סײַ מיט רוחניות צו דאַנענען און לערנען און טון מצות, און סײַ מיט גשמיות צו עסן און טרײַנקען און טון אלע באַדערפּענישן, אױף מיטן אײַבערשטן, אַזױ װי די הלכה װאָס דער אײַבערשטער האַט געהײסן, װײַל עס גײט נישט אײַנס אַן דעם אַנדערן, אױב װײַל נישט נאַר רוחניות אַן גשמיות װעט עס צופאַלן און עס װעט זיך געטן האַלטן, און די זעלבע פּאַרקערט, מען קען נישט האָבן גשמיות אַן רוחניות, דער פּעסטער װעג אײַז װען מען שטעלט בײַדע צוזאַם, מען דײַנט דעם אײַבערשטן אױף מיט די גשמיות.

מעלה מטה - מען שאַקלט אױף אַרױף און אױף אַראַפּ, סײַ װען מען אײַז אױבן נאַנט צום אײַבערשטן, דאַרף מען װײַסן אַז מען קען גײן נאַר העכער. און סײַ װען מען אײַז אַראַפּגעפאַלן, מען האַט געטון צעברױט דאַרף מען געדענקען אַז דער אײַבערשטער אײַז נאַכאַלץ דאָ מיטן מענטש, און מען קען שטענדיג צוריק קומען צו אױם (ליקוטי מוֹתוֹרױן, חלק א, סײַמן ר). דאָס זענען די פּונוות אײַנזײַן צו האָבן בשעתן שאַקלען לױבל, אַז װי אַזױ מען דײַט נאַר מיטן מענטש אײַז דער אײַבערשטער שטענדיג מיט אױם, און מען קען זיך אלעמאַל װענדן צו אױם. און דערפֿאַר אײַז טאַקע מסױגל בשעתן שאַקלען דעם לױבל צו בעטן דעמאַלט דעם אײַבערשטן װאָס מען דאַרף, און געהאַלפּן װערן מיט אלעס גוטס פּרױחניות רבגשמיות.

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי ווערט מען אן ערליכער איד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיין אן ערליכער איד, ווי אזוי באווייזט מען דאס? יישר כח

תשובה:

בשורת ה' והתורה

יום ג' פרשת וזאת הברכה, י"א תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (תּוֹ מוֹתוֹרױן, סײַמן שׁנח): "מיט יעדע שמועס װאָס אײַך שמועסט מיט ענין קען מען זוכה זײַן צו װערן אַן ערליכער אײַז, נישט סתּם אַן ערליכער אײַז נאַר אַן ערליכער אײַז אַזױ װי אײַך מײַן אַן ערליכער אײַז", און דער הייליגער רבי נתן זאגט אױף דעם (שׁ): דאָס גײט אַרױף אױף די ספּרױם פּון רבײַן, װער עס לערנט די ספּרױם פּון רבײַן און פּרױבירט צו פּאַלגן װערט אַן ערליכער אײַז און אַ גרױסער צדיק; װײַל די ספּרױם האָבן אַ מוֹדײַגן כּח אױסצואַרױעקן אַ מענטש צו דײַנען דעם אײַבערשטן.

אַז דו װײַלט זײַן אַן ערליכער אײַז דאַרפסטו װײַסן אַ װײַכטיגע זאַך, דער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹתוֹרױן חלק ב, סײַמן מח): "כּשׁאַדָם נכנס בעבודת השׁם, אַזױ הִדְרָךְ שׁמראַין לו הִתְרַקּוּת, וּנְדָמָה לוֹ שׁמְרַחֲקִין אוֹתוֹ מלמַעְלָה וְאֵין מניחין אוֹתוֹ כּלל לכנס לעבודת השׁם", אַזױ גײט עס װען אַ מענטש װײַל װערן אַן ערליכער אײַז, מען שפּירט װי מען אײַז נישט װערד, װי קײַנער דאַרף אױס נישט, וּבְאַמַת כּל הִתְרַקּוּת הוּא רַק כּלּו הִתְרַקּוּת", אָבער דאָס אײַז נאַר אַ װעג װי אַזױ מען װײַל דערנענטערן דעם מענטש צום אײַבערשטן, און אױב דער מענטש אײַז שטאַרק בײַ זיך און ער ערהאַלט זיך, דאַן װעט ער אלעס אריבער גײן און ער װעט זוכה זײַן צו אלע מוֹדײַגות װאָס זענען נאַר פּאַרהאַן.

דערפֿאַר אַז דו װײַלט זײַן אַן ערליכער אײַז, דו װײַלט זײַן נאַנט צום אײַבערשטן - זאַלסטו נישט פּאַלגן דיין װײַלן, זאַלסט נישט װערן דערשטאַקן װען מען פּרױבירט דיר אױס מיט שווערע נסיונות, דו זײַ שטאַרק נישט אַפּצולאָזן דיין גוטע װײַלן, װײַל מען גײט דיר פּרױבירן אַראַפּ צו װאַרפּן, מען גײט דיר פּרױבירן צוריק צו כאַפּן צו די אלטע װעג.

געדענק װאָס דער רבי זאָגט (שׁ): "כּי כּן דרך הבעל דבר והסטרך אחר, כּשׁרױָה שׁהאַדָם סמוך סמוך ממש לשערי הַקְּדוּשָׁה, וְכַמַּעַט שׁיכנס - אַזױ הוּא מִתְפַּשֵׁט עֲלױוּ בְּהִתְגַּבְּרוּת גְּדוּל מַאֵד מַאֵד רַחֲמָנָא לְצַלּוּ", דאָס אײַז די װעג פון די סטרא אַחרא װען זײ זעען װי דער מענטש גײט שוין אַט אַט זײַן אַן ערליכער אײַז, זײ זעען װי דער מענטש גײט שוין כּמַעַט אַרײַן אין די טיר פון קדושה, דעמאַלט פּאַרלײַגן זײ זיך זײַער שטאַרק אױפּן מענטש מיט אַ מוֹדײַגע שטאַרקײט רַחֲמָנָא לְצַלּוּ, און װען דער מענטש װײַסט נישט אַז דאָס אײַז נאַר אױס אַרױעק צו שלעפּן און אױס צו צעברעכן - געבט ער אױף און לאָזט אלעס אַפּ.

התבודדות אײַז אַ זאַך װאָס מען קען נישט אַרױעק פּאַלן פון דעם; אַנְדערע עבודות השׁם װאָס אַ מענטש אײַז זיך מקבל - קען ער נאַך פון דעם אַראַפּפאַלן, אַנְדערש אײַז הֶתְבוּדוּת װאָס דאָס בלייבט מיטן מענטש אין אלע צײַטן; אײַז מען אין אַ גוטע פּלאַץ - רעדט מען דאַרט צום אײַבערשטן, אײַז מען אַראַפּגעפאַלן, מען אײַז אין נישט אַ גוטע פּלאַץ - רעדט מען דאַרט צום אײַבערשטן.

דאָס זאָגט דוד המלך (תהלים קלז): "אַם אַפּק שׁמײַם", אַז אײַך פּלי אין הימל, אײַך בײַן אין אַ מצב אַזױ װי אַ מלאַך, "שׁם אַתּה", אײַך דער אײַבערשטער דאַרט, אײַך רעד צו אױס פון דאַרט, "אַצײַעה שׁאול", און אױב אײַך בײַן אַראַפּגעפאַלן אין די טיפּע גיהנום, אײַך ליג אין עבריות רַחֲמָנָא לְצַלּוּ - "הַבְּנֵי", אײַך דער אײַבערשטער װײַטער מיט מיר, אײַך רעד צו אױס פון דאַרט; דאָס רעדן צום אײַבערשטן גײט מיט מיטן מענטש אין אלע צײַטן און אין אלע זײַנע מצבים, אַזױ װי אַ מאַמע װאָס גײט מיט אײַך קינד, אַפּילו די קינד פּאַרשׁמירט זיך בלייבט די מאַמע געטריי פּאַרן קינד, אַזױ אײַז דאָס רעדן צום אײַבערשטן (ליקוטי מוֹתוֹרױן, חלק א, סײַמן עח).

הײַנט אײַז זײַער גרינג צו װערן אַן ערליכער אײַז; אַמאַליגע צײַטן װען מען האַט געוואלט זײַן אַן ערליכער אײַז האַט מען געדאַרפט טון שווערע עבודות, מען האַט געדאַרפט פּאַסן און זיך מסגף זײַן (כוֹ וְכוֹ - בײַ מען האַט זוכה געווען זיך אױסצוהײַבן אַבּײַסל פון די װעלט און װערן גענטער צום אײַבערשטן, הײַנט האָבן מיר דער רבי, דער רבי האַט און געגעבן אַ גרינגע װעג צוצוקומען צום אײַבערשטן, דױך די װעג פון הֶתְבוּדוּת, מען זאַל זיך אױסשמועסן דאָס האַרץ מיטן אײַבערשטן אױף די שפּאַרן װאָס מען אײַז פּאַקוועט צו רעדן, כּדּבּר איש אֵל רעהו, אַזױ װי מען שמועסט מיט אַ נאַנטער נאָר; אױס אלעס דערצײלן, אלע זאַכן װאָס מען טוט און אלע מעשים און מוֹשׁבוֹת אין װאָס דער יצׁר הרע װאַרפט אױס אַראַפּ, דאָס ברענגט דעם מענטש ער זאַל װערן זײַער נאַנט צום אײַבערשטן.

דער אײַבערשטער זאַל העלפּן זאַלסטו האָבן העלחה אין אלע ענינים. (צעתו אמונה וזאת הברכה תשפ"א)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה" צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט #3 718-387-2691

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהר"א ז"ע
27 Skillman St.

זמנים לחג הסוכות

סוכות

שיעור בבלי וירושלמי.....9:30
שחרית יום א' וב'.....10:00
מנחה יום א' וב'.....7:00

חול המועד סוכות

שיעור בבלי וירושלמי.....9:30
שחרית בכל יום.....10:00
מנחה מעריב.....7:00

סעודת הילולא רבתי

של רבינו ז"ל

מאנטאג נאכט חול המועד

בהסוכה שעל יד בית מדרשינו

בשעה.....7:30

הושענא רבה

ליינען משנה תורה.....נאך מעריב
שיעור בבלי וירושלמי.....8:00
שחרית.....8:30

שמיני עצרת

שיעור בבלי וירושלמי.....9:30
שחרית.....10:00
מנחה.....6:30
דערנאך זיך געזעגענען פון די סוכה

שמחת תורה

שיעור בבלי וירושלמי.....8:30
שחרית.....9:00
מנחה.....6:15

א פרייליכן יום טוב - הגבאים

הפצת הגליון נחנדה ע"י

הבה"ח אברהם פיש נ"ו

וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה דוד יודא איידליס הי"ו, ברסלב
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור מרדכי נ"ו

החתן אברהם פיש נ"ו, בארא פארק
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

החתן שלמה שטראה הי"ו, קרית יואל
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

החתן משה זוסמאן הי"ו, טאהש
וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' יום כיפור אין קרית ברסלב ליבערטי

דעם יום כיפור האט דער ראש ישיבה שליט"א געפראוועט אין שטאט ברסלב, ליבערטי, מיט די באטייליגונג פון הונדערטער אנשי שלומינו וואס זענען געקומען צו פארן אויף יום טוב.

אנגעהויבן האט זיך עס שוין פון שבת שובה, ווען דער ראש ישיבה שליט"א איז שוין געווען אין שטעטל. במשך דעם געהויבענעם שבת האט דער ראש ישיבה אסאך גערעדט דברי התחזקות והתעוררות זיך צו גרייטן צום גרויסן און הייליגן טאג יום כיפור, דער ראש ישיבה האט ארויסגעברענגט אז ווען מ'שטייט אינעם ערשטן שבת פון יאר, איז דאס אזוי ווי דער קאפ פונעם יאר, אלעס גייט נאכ'ן קאפ, דארף מען אויסנוצן דעם ערשטן שבת ווי עס דארף צו זיין, מאכן א גוטע התחלה, ובפרט אין שלום בית זיך פארזענעמען צו רעדן נאר שיין אינדערהיים, און זיך אויפפירן ווי עס פאסט, און דער עיקר דארף מען זיך שטארקן צו רעדן צום אייבערשטן, זיך אויסרעדן דאס גאנצע הארץ פאר אים אויף די אייגענע שפראך, דאס באגלייט דעם מענטש אין סיי וועלכע מצב.

די התעוררות וואס איז געווען אום יום כיפור אין שטעטל מיט'ן ראש ישיבה שליט"א איז ממש נישט צום באשרייבן, דער ראש ישיבה האט גערעדט פאר כל נדרי, ער האט מערער געווען אויף תשובה און תיקון המעשים, און אויף צניעות ביי די פרויען, און אז מ'זאל זיך שטארקן צו לערנען יעדן טאג תורה.

אינדערפרי פאר'ן דאווענען האט דער ראש ישיבה פארגעלערנט א בלאט גמרא, און האט ארויסגעברענגט וואס רבי נתן האט געזאגט, "סיקומט אלול, מ'ברענט און מ'ברענט, אבער מיטוט גארנישט", דער עיקר דארף מען זיך נעמען אין די האנט אריין און טון למעשה, עפענען יעדן טאג די הייליגע גמרא, און דאס וועט אונז צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

די תפלות במשך יום כיפור זענען אריבער מיט א שטארקע התעוררות און דערהויבנקייט, מ'האט זיכער אויסגע'פעלט א גוט געבענטשט יאר.

מוצאי יום כיפור האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פרייליכע טעגן, אז דער אייבערשטער האט אונז געגעבן אזא הייליגע טאג און אונז מוחל געווען אלע עבירות, און אז מיר זענען זוכה צו זיין מקורב צום הייליגן רבין וואס קלעבט אונז צו צום אייבערשטן און ווייט אונז דער וועג צו האבן א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

יום טוב היה עושה בצאתו שלום מן הקודש! ...

דריי פרישע חתנים אין ישיבה

די בחורים אין ישיבה פרייען זיך מיט די שמחה פון דריי פרישע חתנים אין ישיבה. הבה"ח אברהם פיש נ"ו, בן מו"ה זעליג הי"ו, פון בארא פארק, וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה צבי אהרן ניימאן הי"ו, פון ירושלים עיה"ק. און דער צווייטער חתן איז הבה"ח שלמה שטראה נ"ו, בן מו"ה שרגא הי"ו, פון קרית יואל, וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה ראובן קאליש הי"ו פון מאנסי. און דער דריטער חתן איז הבה"ח משה זוסמאן נ"ו, בן מו"ה ישראל מרדכי הי"ו, פון קרית טאהש קאנאדא, וואס איז א חתן געווארן למזל טוב עב"ג בת מו"ה מיכאל דוב בערקאוויטש הי"ו, פון וויליאמסבורג.

די חתנים זענען באקאנט מיט זייער התמדת התורה און גוטע מדות, זיי האבן אויסגענוצט די יארן אין ישיבה ווי עס דארף צו זיין צו שטייגן בתורה וביראה, אויסער דעם וואס זיי האבן פיל ארויסגעהאלפן די ישיבה מיט וואס ס'האט זיך אויסגעפעלט.

אזוי ווי יעדעס יאר חמשה עשר באב, ווען די בחורים הויבן אן לערנען מסכת תענית יעדן טאג פאר 40 טעג ביז ראש השנה, אזוי ווי מוהר"א ש"ה האט געזאגט פאר די בחורים, הויבן אלץ אן צו ווערן פרישע שידוכים אין ישיבה, דער אייבערשטער זאל ווייטער העלפן אז אלע בחורים זאלן טרעפן זייער ריכטיגער שידוך בקרוב.

מיר וואונטשן פאר די דריי פרישע חתנים אז דער אייבערשטער זאל העלפן דער זיווג זאל עולה יפה זיין, עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, מיט אסאך נחת און שמחה געזונטערהייט. קול מצהלות חתנים מחופתם!

עצתו אמונה חלק ד' ארויס פון דרוק

מיט גרויס פרייד ווערט אויפגענומען די נייעס אז דער פערטער באנד פונעם ספר "עצתו אמונה" - שאלות ותשובות פונעם ראש ישיבה שליט"א, איז שוין דא צו באקומען אין א ווייכע דעקל פארמאט. אויך איז שוין ברוך ה' דא צו באקומען עצתו אמונה חלק ג' שיין געבינדען מיט הארטע דעקלעך ביי די מפיצים.

הכם לב יקה מצוות - מען קען זיך משהתף זיין און האבן א חלק אין די געוואלדיגע זיכוי הרבים פונעם קומענדיגן חלק. מען קען איבערנעבן א נדבה פערזענליך פאר'ן ראש ישיבה שליט"א, אדער רופט - 831-347-1391 צו געבן א קרעדיט קארד דורכ'ן טעלעפאן, אזוי אויך קען מען שיקן אן אימעיל צו mail@kerenhadfusa.org און צושרייבן צום סאבושעקט לייך "עצתו אמונה חלק ה'". חוק ונתחוק!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

347-509-4908

מיר וועלן פרויבירן בעדי'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

יום טוב סוכות

הערליכע דרשות, שיעורים, מעשיות פאר קינדער, און נאך; ווי אזוי אויסצונוצן דעם פרייליכן יום טוב סוכות ווי מ'דארף;

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com